

Vets Care Center

Ο ιός του έρπητα της γάτας (FHV-1)

Ο ιός του έρπητα της γάτας (FHV-1) είναι εξαιρετικά διαδεδομένος, με ποσοστά έκθεσης που ξεπερνούν το 90% στον παγκόσμιο πληθυσμό των γατών. Είναι η κύρια αιτία της γρίπης της γάτας και συχνά προκαλεί οφθαλμολογικά προβλήματα. Μετά την έκθεση στον FHV-1, το 80% των γατών γίνονται φορείς εφ' όρου ζωής, με περίπου τις μισές να εμφανίζουν υποτροπιάζοντα συμπτώματα, κυρίως σε περιόδους στρες.

Συμπτώματα της μόλυνσης από τον FHV-1

Με βάση την ηλικία της γάτας:

Νεαρές γάτες

Οι νεαρές γάτες συνήθως αναπτύσσουν πρωτογενή λοίμωξη. Τα κύρια συμπτώματα περιλαμβάνουν:

- Φτάρνισμα και ρινικό έκκριμα

- Επιπεφυκίτιδα (επώδυνη φλεγμονή των ματιών, με κολλώδεις εκκρίσεις)
- Πιθανή εμφάνιση επώδυνων ελκών στον κερατοειδή

Ενήλικες γάτες – Επανενεργοποίηση της μόλυνσης

Σε μεγαλύτερες ηλικίες, ο ιός μπορεί να επανενεργοποιηθεί και να προκαλέσει συμπτώματα όπως:

- Υποτροπιάζουσα επιπεφυκίτιδα
- Φλεγμονή του κερατοειδούς
- Ερυθρότητα και αυξημένες εκκρίσεις από τα μάτια

Τα συμπτώματα τείνουν να επιδεινώνονται σε περιόδους άγχους. Συνήθεις στρεσογόνοι παράγοντες περιλαμβάνουν:

- Μετακίνηση ή αλλαγή περιβάλλοντος (π.χ. διαμονή σε ξενοδοχείο ζώων)
- Μετακόμιση σε νέο σπίτι
- Προσθήκη νέου κατοικίδιου ή μέλους στην οικογένεια

Σε κάποιες περιπτώσεις, οι μεγαλύτερες γάτες αναπτύσσουν χρόνια φλεγμονή του κερατοειδούς (στρωματική κερατίτιδα), η οποία δεν είναι πάντα επώδυνη αλλά μπορεί να επηρεάσει την όραση, καθώς ο κερατοειδής γίνεται θολός και παρουσιάζει ουλές.

Διάγνωση του FHV-1

Η διάγνωση μπορεί να γίνει είτε κλινικά είτε εργαστηριακά:

- Η παρουσία ενός χαρακτηριστικού έλκους στον κερατοειδή, γνωστού ως δενδριτικό έλκος, μπορεί να επιβεβαιώσει την ασθένεια.
- Σε άλλες περιπτώσεις, η λοίμωξη επιβεβαιώνεται μέσω εργαστηριακών εξετάσεων, με τη συλλογή δειγμάτων από την επιφάνεια του ματιού ή τον λαιμό.

Η έγκαιρη διάγνωση και η σωστή διαχείριση μπορούν να μειώσουν τη σοβαρότητα των συμπτωμάτων και να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής της γάτας.

Θεραπεία της FHV-1

Δεν υπάρχει οριστική θεραπεία για την εξάλειψη του FHV-1 από τις μολυσμένες γάτες, αλλά τα κλινικά συμπτώματα μπορούν να

αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά.

- **Αντιβιοτικές οφθαλμικές σταγόνες:** Δεν καταπολεμούν τον ιό, αλλά βοηθούν στην πρόληψη δευτερογενών βακτηριακών λοιμώξεων.
- **Αντιϊικές σταγόνες/αλοιφές:** Χρησιμοποιούνται κυρίως όταν υπάρχουν έλκη στον κερατοειδή ή οξεία επιπεφυκίτιδα και εφαρμόζονται 4-6 φορές ημερησίως μέχρι να επουλωθούν τα έλκη.
- **Αντιϊκά δισκία:** Μπορούν να χορηγηθούν όταν είναι δύσκολο να εφαρμοστούν συχνές σταγόνες. Συνήθως απαιτείται θεραπεία 2-3 εβδομάδων.
- **Επιπλέον θεραπείες:** Περιλαμβάνουν τη χρήση οφθαλμικών σταγόνων ιντερφερόνης και τη χορήγηση δισκίων ή καψουλών L-λυσίνης.

Μείωση του άγχους

Ο ιός επανενεργοποιείται συχνά σε περιόδους στρες. Η μείωση του στρες επιτρέπει στο ανοσοποιητικό σύστημα να ελέγξει τη μόλυνση και να διατηρήσει τον ιό σε λανθάνουσα κατάσταση. Προσπαθήστε να εντοπίσετε και να περιορίσετε τους παράγοντες πίεσης, καθώς και να αφιερώσετε περισσότερο χρόνο στη φροντίδα και την αλληλεπίδραση με τη γάτα σας.

Πρόληψη

Ο εμβολιασμός είναι ο καλύτερος τρόπος προστασίας από τον FHV-1. Τα βασικά εμβολιακά προγράμματα για τις γάτες περιλαμβάνουν τον εμβολιασμό κατά του ιού. Ο κτηνίατρός σας μπορεί να σας προτείνει το καταλληλότερο εμβολιακό σχήμα, ανάλογα με τις ανάγκες της γάτας σας και την επιδημιολογική κατάσταση της περιοχής.

Χλαμυδία

Τα χλαμύδια είναι μια οικογένεια βακτηρίων που προσβάλλει διάφορα είδη ζώων και μπορεί να προκαλέσει ποικίλα συμπτώματα. Παρόλο που τα στελέχη των χλαμυδίων είναι ειδικά για το είδος που μολύνουν, ορισμένα από αυτά μπορεί να είναι πιο γνωστά, όπως τα χλαμύδια που επηρεάζουν τον άνθρωπο και αποτελούν μια κοινή σεξουαλικά μεταδιδόμενη νόσο. Ωστόσο, τα

χλαμύδια που μολύνουν τις γάτες είναι διαφορετικά και δεν έχουν καμία σχέση με εκείνα των ανθρώπων. Το στέλεχος των χλαμυδίων που επηρεάζει τις γάτες είναι το *Chlamydophila felis*, το οποίο προκαλεί κυρίως οφθαλμικές λοιμώξεις και επιπεφυκίτιδα.

Τι είναι η χλαμυδίωση στις γάτες;

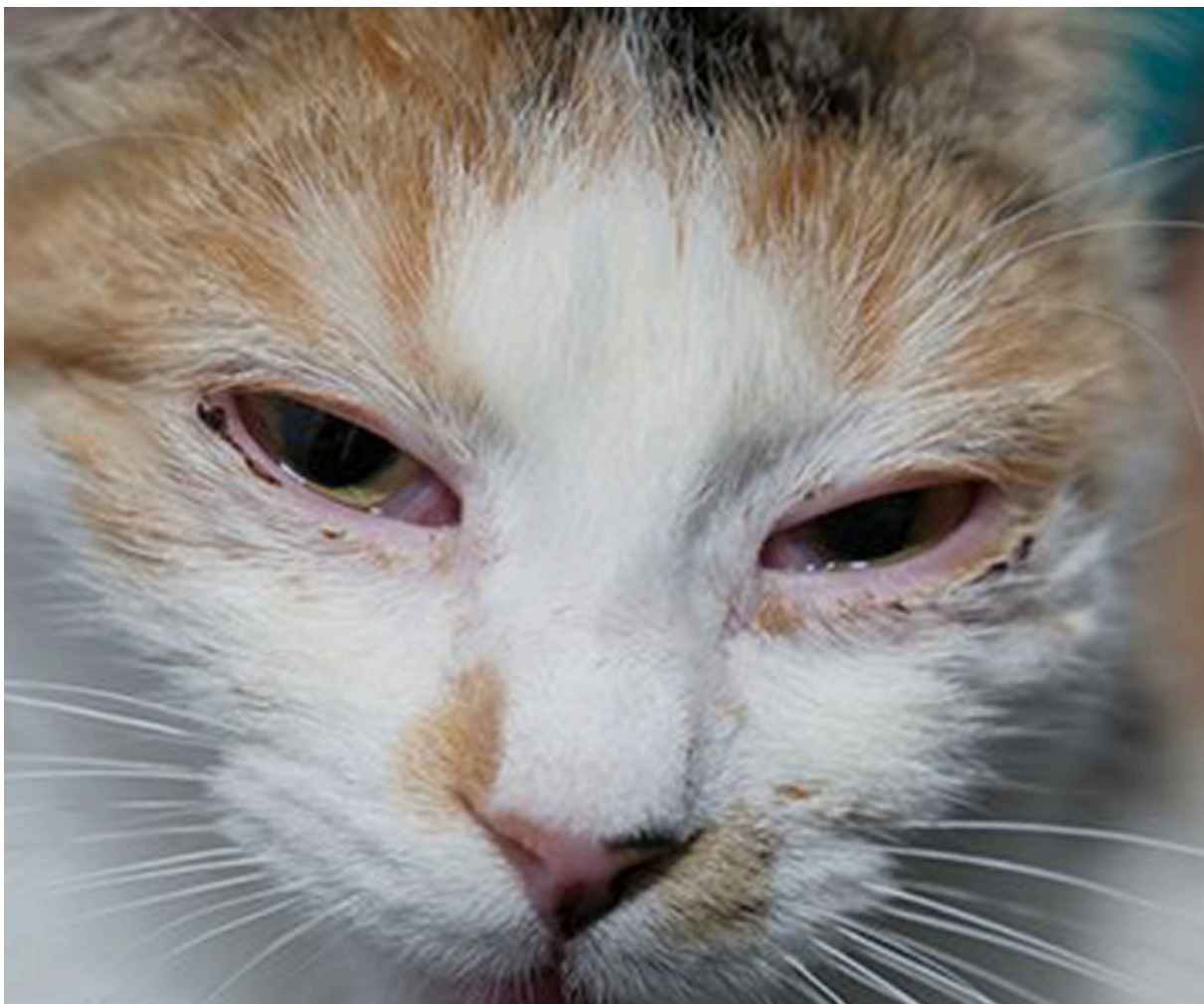
Η χλαμυδίωση στις γάτες είναι μια βακτηριακή λοίμωξη που προκαλείται από το βακτήριο *Chlamydophila felis*. Όταν μια γάτα μολύνεται από αυτό το βακτήριο, αναπτύσσει λοίμωξη στα μάτια, η οποία συχνά οδηγεί σε επιπεφυκίτιδα, δηλαδή φλεγμονή της μεμβράνης που καλύπτει το εσωτερικό των βλεφάρων και τον λευκό χιτώνα του ματιού. Παρά το γεγονός ότι η χλαμυδίωση δεν είναι θανατηφόρα για τις γάτες, μπορεί να προκαλέσει σημαντική δυσφορία, καθώς τα μάτια γίνονται πρησμένα, επώδυνα και δακρυσμένα.

Συμπτώματα της χλαμυδίωσης στις γάτες

Η χλαμυδίωση συνήθως εκδηλώνεται με αρκετά εμφανή συμπτώματα, τα οποία περιλαμβάνουν:

1. **Δακρύρροια:** Οι γάτες με χλαμυδίωση συνήθως αναπτύσσουν υγρά, δακρυσμένα μάτια. Συχνά, το πρόβλημα εντοπίζεται μόνο στο ένα μάτι, αλλά καθώς η λοίμωξη προχωρά, μπορεί να επηρεαστούν και τα δύο μάτια.

2. **Πυκνό έκκριμα από τα μάτια:** Καθώς η λοίμωξη εξελίσσεται, το υγρό από τα μάτια μετατρέπεται σε πιο πυκνό και κιτρινοπράσινο εκκρίμα, το οποίο είναι συχνά σύμπτωμα της φλεγμονής και της μόλυνσης.
3. **Ερυθρότητα και πρήξιμο:** Τα μάτια της γάτας πρήζονται και είναι επώδυνα, γεγονός που προκαλεί τη γάτα να κρατά το μάτι κλειστό για να μειώσει τον πόνο. Στα πιο σοβαρά στάδια, μπορεί να υπάρχει διπλή προσβολή, δηλαδή και τα δύο μάτια να είναι μολυσμένα.
4. **Φτέρνισμα και μύξες:** Εκτός από τα οφθαλμικά συμπτώματα, μπορεί να παρουσιαστούν και σημάδια που μοιάζουν με γρίπη, όπως φτέρνισμα και ρινικές εκκρίσεις.
5. **Απώλεια όρεξης και λήθαργος:** Σε κάποιες περιπτώσεις, ειδικά αν η λοίμωξη προκαλεί πυρετό, η γάτα μπορεί να δείξει σημάδια αδυναμίας, να χάσει την όρεξή της και να εμφανίσει λήθαργο.

Πώς συμβαίνει η μόλυνση με χλαμύδια;

Η μόλυνση με το *Chlamydophila felis* συμβαίνει κυρίως μέσω της άμεσης επαφής με εκκρίματα από τα μάτια ή τη μύτη μολυσμένων γατών. Αυτό καθιστά τη χλαμυδίαση πιο συνηθισμένη σε μέρη με υψηλή συγκέντρωση γατών, όπως σε κυνοκομεία, καταφύγια ή εγκαταστάσεις αναπαραγωγής, καθώς οι γάτες σε αυτές τις περιοχές έχουν περισσότερες πιθανότητες να έρθουν σε επαφή με άλλες μολυσμένες γάτες.

Τα γατάκια φαίνεται να είναι πιο ευάλωτα στη μόλυνση από τα χλαμύδια λόγω του αναπτυσσόμενου ανοσοποιητικού τους συστήματος.

Θεραπεία της χλαμυδίας στις γάτες

Η θεραπεία της χλαμυδίας συνήθως περιλαμβάνει αντιβιοτικά, κυρίως από την οικογένεια των τετρακυκλινών. Το πιο συχνά συνταγογραφούμενο αντιβιοτικό για αυτή τη λοίμωξη είναι η δοξυκυκλίνη, η οποία διατίθεται σε μορφή δισκίων ή υγρού. Το φάρμακο χορηγείται συνήθως για διάστημα ενός μήνα ή και περισσότερο, ανάλογα με τη σοβαρότητα της λοίμωξης.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν η γάτα έχει έντονα ενοχλητικά συμπτώματα στα μάτια, όπως πρήξιμο ή έντονη δακρύρροια, ο κτηνίατρος μπορεί να προτείνει τη χρήση τοπικών οφθαλμικών σταγόνων για να ανακουφίσει την κατάσταση.

Επιπλέον, σε γάτες που διαμένουν σε περιβάλλοντα με υψηλό κίνδυνο μόλυνσης, όπως καταφύγια ή αναπαραγωγικές εγκαταστάσεις, μπορεί να χορηγηθεί εμβόλιο για να μειωθεί η σοβαρότητα των συμπτωμάτων, αν και δεν παρέχει πλήρη προστασία από τη λοίμωξη.

Πρόγνωση και πρόληψη

Η πρόγνωση για τις γάτες με χλαμυδίαση είναι συνήθως θετική, καθώς η λοίμωξη δεν είναι απειλητική για τη ζωή. Με την κατάλληλη θεραπεία, οι γάτες συνήθως αναρρώνουν πλήρως και επιστρέφουν στην κανονική τους δραστηριότητα. Ωστόσο, μπορεί να χρειαστεί αρκετός χρόνος για την πλήρη ανάρρωση, ειδικά αν η λοίμωξη έχει προκαλέσει έντονα συμπτώματα.

Η πρόληψη της χλαμυδίας περιλαμβάνει την αποφυγή της επαφής με μολυσμένες γάτες και την τήρηση καλών υγειονομικών πρακτικών, όπως το συχνό πλύσιμο των χεριών, ιδιαίτερα όταν χειρίζεστε γάτες με μολυσμένα μάτια.

Συμπέρασμα

Η χλαμυδίωνση είναι μια συχνή βακτηριακή λοίμωξη στις γάτες, κυρίως υπεύθυνη για τη δημιουργία οφθαλμικών λοιμώξεων και επιπεφυκίτιδας. Αν και δεν είναι επικίνδυνη για τη ζωή, μπορεί να προκαλέσει σημαντική ενόχληση και απαιτεί θεραπεία με αντιβιοτικά. Η μόλυνση είναι πιο κοινή σε γάτες που ζουν σε περιβάλλοντα με πολλές άλλες γάτες, και οι γάτες με πολύ ήπια συμπτώματα ενδέχεται να μην απαιτούν θεραπεία. Αν παρατηρήσετε οποιαδήποτε αλλαγή στα μάτια της γάτας σας ή αν έχετε ανησυχίες για την υγεία της, είναι σημαντικό να συμβουλευτείτε τον κτηνίατρό σας.

Μυκόπλασμα στις γάτες

Η Αιμομπαρτονέλλωση ή *Mycoplasma haemofelis* είναι μια λοιμώδης νόσος που προσβάλλει τις γάτες και προκαλείται από τον μικροοργανισμό *Haemobartonella felis*, ο οποίος πλέον έχει μετονομαστεί σε *Mycoplasma haemofelis*. Αυτή η αλλαγή ονομασίας έγινε καθώς το βακτήριο ανήκει πιο στενά στο γένος του Μυκοπλάσματος, το οποίο χαρακτηρίζεται από την έλλειψη κυτταρικού τοίχους, σε αντίθεση με τα κοινά βακτήρια του γένους *Bartonella*. Η νόσος έχει σημαντική κλινική σημασία και απαιτεί προσοχή στην πρόληψη και αντιμετώπιση της.

Παθογένεια της Αιμομπαρτονέλλωσης

Η μετάδοση της *Mycoplasma haemofelis* γίνεται κυρίως μέσω του τσιμπήματος αιματοφάγων αρθροπόδων, όπως οι ψύλλοι και τα κουνούπια. Αυτοί οι οργανισμοί λειτουργούν ως φορείς του βακτηρίου και το μεταφέρουν στο αίμα της γάτας. Αφού το βακτήριο εισέλθει στον οργανισμό της γάτας, παρασιτεί στην επιφάνεια των ερυθρών αιμοσφαιρίων, προκαλώντας σοβαρή αναιμία. Η παρουσία του βακτηρίου στα ερυθρά αιμοσφαίρια εμποδίζει τη φυσιολογική τους λειτουργία και μειώνει την ικανότητα του αίματος να μεταφέρει οξυγόνο στους ιστούς του σώματος, προκαλώντας εκδηλώσεις όπως αδυναμία, κατάπτωση και καχεξία.

Συμπτώματα και Κλινική Εικόνα

Τα κυριότερα συμπτώματα της αιμομπαρτονέλλωσης περιλαμβάνουν:

1. **Κατάπτωση:** Η γάτα μπορεί να δείχνει έντονη αδυναμία και να αποφεύγει τη δραστηριότητα, έχοντας μια γενική αίσθηση κόπωσης.

2. **Αδυναμία και απίσχναση:** Οι γάτες με αιμομπαρτονέλλωση μπορεί να χάσουν βάρος γρήγορα λόγω της γενικής κακής κατάστασης της υγείας τους και της αναιμίας.
3. **Καχεξία:** Η γάτα ενδέχεται να παρουσιάσει σοβαρή εξάντληση, καθώς το σώμα της αγωνίζεται να αντεπεξέλθει στην έντονη έλλειψη οξυγόνου.
4. **Πυρετός** (σπανιότερα): Ορισμένες γάτες ενδέχεται να αναπτύξουν πυρετό, ως μέρος της φλεγμονώδους αντίδρασης του οργανισμού στο βακτήριο.

Τα συμπτώματα μπορεί να εμφανιστούν ξαφνικά και να εξελιχθούν γρήγορα, γι' αυτό είναι σημαντικό να παρακολουθείτε στενά την κατάσταση της γάτας σας.

Ειδικά για τα μάτια, η κύρια συμπτωματολογία της αιμομπαρτονέλλωσης συνήθως δεν περιλαμβάνει άμεσα οφθαλμικά προβλήματα, όπως επιπεφυκίτιδα ή άλλα οφθαλμικά συμπτώματα που μπορεί να προκαλέσουν άλλες λοιμώξεις. Ωστόσο, αν η γάτα έχει άλλες συνυπάρχουσες λοιμώξεις ή προβλήματα (όπως ιογενείς λοιμώξεις ή παρασιτικές λοιμώξεις), μπορεί να εμφανίσει επιπλέον συμπτώματα στα μάτια, όπως:

- **Δακρύρροια** ή υγρά μάτια
- **Κοκκινίλες** γύρω από τα μάτια λόγω της γενικής αδυναμίας και κατάπτωσης

Αν η γάτα έχει ήδη κάποια οφθαλμική λοίμωξη ταυτόχρονα με την αιμομπαρτονέλλωση, μπορεί να παρατηρηθεί και πιο έντονη εκδήλωση των οφθαλμικών προβλημάτων.

Διάγνωση

Η διάγνωση της αιμομπαρτονέλλωσης βασίζεται στην κλινική εικόνα και τις εργαστηριακές εξετάσεις. Τα χαρακτηριστικά ευρήματα περιλαμβάνουν:

- **Αιματολογικές εξετάσεις:** Πολύ χαμηλά επίπεδα ερυθρών αιμοσφαιρίων, αιμοσφαιρίνης και αιματοκρίτη. Οι γάτες με αιμομπαρτονέλλωση συνήθως παρουσιάζουν έντονη αναιμία.
- **Επιχρίσματα αίματος:** Στο μικροσκόπιο, οι *Mycoplasma haemofelis* εμφανίζονται ως μικρά κοκκία που προσκολλώνται στην επιφάνεια των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Η χρώση Giemsa χρησιμοποιείται συνήθως για την ανίχνευση αυτών των μικροοργανισμών.

Η διάγνωση μπορεί να απαιτεί και την πραγματοποίηση άλλων εξειδικευμένων εξετάσεων για να επιβεβαιωθεί η παρουσία του μικροοργανισμού.

Αντιμετώπιση

Η θεραπεία για την αιμοπαρτονέλλωση περιλαμβάνει:

- **Αντιβιοτικά:** Οι τετρακυκλίνες, όπως η δοξυκυκλίνη, είναι τα πιο συχνά συνταγογραφούμενα φάρμακα για την καταπολέμηση του *Mycoplasma haemofelis*. Η θεραπεία πρέπει να συνεχιστεί για αρκετές ημέρες ή ακόμα και εβδομάδες, ανάλογα με την ένταση της λοίμωξης.
- **Υποστηρικτική θεραπεία:** Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να απαιτείται η χορήγηση υγρών και ορών για να αποκατασταθεί η φυσιολογική ενυδάτωση του οργανισμού της γάτας.
- **Μετάγγιση αίματος:** Εάν η αναιμία είναι σοβαρή και η γάτα δεν μπορεί να παράγει αρκετά υγιή ερυθρά αιμοσφαίρια, η μετάγγιση αίματος μπορεί να είναι απαραίτητη για να σώσουμε τη ζωή της.

Πρόληψη

Η πρόληψη της αιμοπαρτονέλλωσης επικεντρώνεται στην αποφυγή των τσιμπημάτων των αρθροπόδων φορέων του βακτηρίου. Ορισμένα μέτρα πρόληψης περιλαμβάνουν:

- **Εντομοκτόνα και εντομοαπωθητικά:** Χρήση σκευασμάτων για την προστασία της γάτας από ψύλλους, κούνουπια και άλλα αιματοφάγα έντομα. Αυτά τα προϊόντα μειώνουν τις πιθανότητες μόλυνσης από την *Mycoplasma haemofelis*.
- **Τακτικός έλεγχος για παράσιτα:** Είναι σημαντικό να παρακολουθείτε την κατάσταση των παρασίτων στη γάτα σας και να τη διατηρείτε προστατευμένη από αυτά, ειδικά αν ζει σε περιβάλλοντα με πολλούς άλλους ζώα.

Διαφορική Διάγνωση

Η αιμοπαρτονέλλωση πρέπει να διαφοροποιηθεί από άλλες λοιμώξεις που προκαλούν παρόμοια συμπτώματα, όπως η Ιογενής Λευχαιμία της γάτας (FeLV), η οποία επίσης μπορεί να προκαλέσει αναιμία και άλλα κοινά συμπτώματα. Η διαφορική διάγνωση είναι σημαντική για την καθοδήγηση της

θεραπείας, καθώς οι τρόποι αντιμετώπισης των δύο αυτών καταστάσεων διαφέρουν σημαντικά.

Συμπέρασμα

Η αιμομπαρτονέλλωση είναι μια σοβαρή, αλλά αντιμετωπίσιμη, νόσος της γάτας που προκαλείται από το βακτήριο *Mycoplasma haemofelis*. Με την κατάλληλη διάγνωση, θεραπεία και πρόληψη, οι γάτες μπορούν να αναρρώσουν πλήρως και να επιστρέψουν στην κανονική τους ζωή. Η αποφυγή των αιματοφάγων εντόμων και η έγκαιρη ιατρική παρέμβαση είναι κλειδιά για την υγεία και ευημερία των γατών.